

> Retouradres Postbus 20201 2500 EE Den Haag

Caritas et Fidelitas

**Directoraat-Generaal
Belastingdienst**

Korte Voorhout 7
2511 CW Den Haag
Postbus 20201
2500 EE Den Haag
www.rijksoverheid.nl

Inlichtingen

Afschrift

28 APR 2011

Datum

Betreft diverse klachten invordering

Ons kenmerk
DGB/2011/848 U

Uw brief (kenmerk)
10-2-2011

Bijlagen

Geachte heer De W

In uw brief van 10 februari 2011 aan de Minister, die ik ter behandeling heb overgenomen, gaat u in op problemen die uw leden ervaren met beslagleggingen op toeslagen, met betalingsregelingen en met het verrekenen van heffingskortingen.

In dat kader bericht ik u het volgende.

Het eerste probleem dat u schetst gaat om beslagleggingen op toeslagen. Ik lees in uw brief dat uw leden regelmatig situaties tegenkomen, waarin niet de verhuurder of de zorgverzekeraar, maar een derde, zoals een postorderbedrijf, beslag legt op een toeslag. Inderdaad is dit, zoals u ook terecht stelt in uw brief, op grond van art. 45 van de AWIR niet toegestaan.

U vraagt te inventariseren hoe omvangrijk het door u geschetste probleem is. Uit informatie van de Belastingdienst blijkt dat de derdenbeslagen op toeslagen (door de beslagleggende deurwaarder) in alle gevallen fysiek worden aangeleverd bij het kantoor van de Belastingdienst/Toeslagen in Utrecht. Daarnaast bestaat (voor deurwaarders) de mogelijkheid om de beslagen digitaal in bestanden aan te leveren. De beslagen die uitsluitend fysiek worden aangeleverd bij kantoor Toeslagen worden één op één gecontroleerd; daarbij worden op jaarbasis gemiddeld vijf beslagen uitgeworpen als zijnde niet conform de wettelijke eisen (o.a. art. 45 AWIR). Ik ga ervan uit dat onjuiste beslagleggingen, in de zin zoals is verwoord in uw brief, door deze controle worden ondervangen, omdat één van de toetsingscriteria om een beslag als onjuist uit te werpen het feit is dat het beslag wordt gelegd in opdracht van een onjuiste instelling (geen zorgverzekeraar, woningbouwvereniging of kinderopvanginstelling).

De beslagen die naast fysiek ook digitaal worden aangeleverd, komen meestal van de grotere deurwaarderskantoren en omdat het om duizenden beslagen gaat, worden deze beslagen niet één op één maar steekproefsgewijs gecontroleerd. Uit die controles zijn totnogtoe geen foutieve beslagen naar voren gekomen. Niet valt echter uit te sluiten dat juist onder de (ook) digitaal aangeleverde beslagen onregelmatigheden voorkomen.

Gelet op de informatie van de Belastingdienst en het feit dat tot voor kort in dat kader geen klachten bij mij zijn gemeld, neem ik vooralsnog aan dat het om uitzonderingen gaat. Niettemin is ieder ten onrechte gelegd beslag er één teveel. U

zult mij dan ook zeer verplichten een aantal specifieke gevallen van onjuiste beslagleggingen waar de Belastingdienst uitvoering aan geeft, aan mij te melden. Uitgezocht kan dan worden of het inderdaad gaat om de digitaal aangeleverde beslagen en van welk deurwaarderskantoor die beslagen komen. Vervolgens kunnen stappen worden ondernomen om te voorkomen dat beslaglegging plaatsvindt door derden, niet zijnde verhuurders, zorgverzekeraars ed., op toeslagen.

**Directoraat-Generaal
Belastingdienst**

Ons kenmerk
DGB/2011/848 U

Het tweede probleem dat u aansnijdt betreft de duur van een betalingsregeling. U vraagt om aanpassing van de regelgeving bij betalingsregelingen. Uw cliënten lopen tegen de situatie aan dat op grond van de Leidraad Invordering 2008 betalingsregelingen 12 maanden mogen duren. Uw vereniging pleit om betalingsregelingen van 36 maanden mogelijk te maken.

In dit verband merk ik op dat uw voorstel niet zal leiden tot een verbetering van de situatie van belastingschuldigen. Uitgangspunt bij het toestaan van betalingsregelingen is dat te allen tijde een termijnbedrag moet worden betaald gebaseerd op de betalingscapaciteit. Dit is anders als sprake is van uitzonderlijke situaties. Bij het bepalen van het termijnbedrag wordt de facto rekening gehouden met de beslagvrije voet. Dit houdt in dat of men nu in 12 maanden of in 36 maanden een vordering betaalt, de hoogte van het bedrag dat maandelijks moet worden voldaan, hetzelfde is. Als uw voorstel zou worden gevolgd, dan zou een belastingschuldige dus 36 maanden een termijn ter grootte van de betalingscapaciteit moeten voldoen. Het huidige beleid gaat uit van termijnbetalingen ter grootte van de betalingscapaciteit gedurende 12 maanden. Na 12 maanden wordt de restantschuld in beginsel kwijtgescholden. Uw voorstel leidt dus tot een aanmerkelijke verslechtering van de positie van belastingschuldigen, nog daargelaten het feit dat het risico zeer wel denkbaar is dat gedurende de 36 maanden weer nieuwe aanslagen ontstaan, die ook weer door middel van een regeling moeten worden betaald. Op die wijze komen belastingschuldigen in een uitzichtloze situatie terecht.

Het derde probleem betreft de situatie dat de Belastingdienst bij het verrekenen van heffingskortingen bij een loonbeslag geen rekening houdt met dit beslag. U verzoekt of het mogelijk is de Belastingdienst een coördinerende taak te geven om ervoor te zorgen dat er bij combinaties van verrekenen en beslagleggen niet te veel wordt ingehouden of afgedragen.

De coördinerende taak, waarvan in uw voorstel wordt gesproken, kan in de praktijk niet worden waargemaakt. Gelet op het grote aantal verrekeningen is het niet mogelijk voor de Belastingdienst, alvorens tot verrekening over te gaan, te onderzoeken of een willekeurige derde wellicht beslag op het loon van de belastingschuldige heeft gelegd. Maar ook al zou de Belastingdienst actief "op zoek gaan" of ten laste van de belastingschuldige wellicht loonbeslag is gelegd, is het niet zo dat de Belastingdienst voor een willekeurige derde die beslag legt, zou moeten terugtreden.

Mocht een belastingschuldige van oordeel zijn dat hij zijn belastingschuld niet kan betalen, dan kan hij om kwijtschelding vragen. Bij de behandeling van dat verzoek wordt rekening gehouden met alle relevante financiële omstandigheden van belastingschuldige en wordt ook naar een maatwerkoplossing gestreefd.

Een afschrift van deze brief zal ik zenden aan de Vaste Commissie voor Financiën uit de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Overigens merk ik in dat verband op

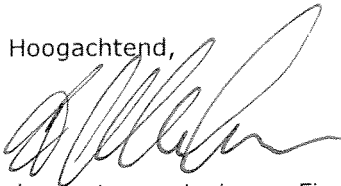
dat het voormelde tweede en derde probleem reeds naar voren is gebracht door de Landelijke Organisatie Sociaal Raadslieden in haar rapport "Mensen met schulden in de knel". Ik heb daarop uitgebreid gereageerd aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal in mijn brief van 11 juli 2008. Zie in dat verband Kamerstukken II 2007/2008, 24 515, nr. 138, aanbevelingen 24 en 26. Een deel van de antwoorden in deze brief is ontleend aan die reactie, zodat de Tweede Kamer van één en ander al op de hoogte is.

**Directoraat-Generaal
Belastingdienst**

Ons kenmerk
DGB/2011/848 U

Ik hoop u met het vorenstaande voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,

de staatssecretaris van Financiën,

mr. drs. F.H.H. Weekers